

İşçi Sınıfımızın Devrimci Sendikası DİSK 9 Yaşında

● DİSK'in, 13 şubatta İstanbul Spor ve Sergi Sarayı'nda yapılan 9. kuruluş yıldönümü toplantısına 5000 işçi, emekçi katıldı

Türkiye işçi sınıfının devrimci sendikası DİSK'in 9. kuruluş yıldönümü, 13 şubat cuma günü İstanbul'da Spor ve Sergi Sarayı'nda bir toplantıyla kutlandı. Akşam saat 7'den sabahın 2'sine kadar süren toplantıya 5000 işçi, emekçi katıldı. Yapılan konuşmalarda DİSK'in 9 yıllık savaşını, İhanet Cephesi hükümetinin kanlı saldırılarını karşısında işçi sınıfımızın kararlılığı dile getirildi. DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'in konuşması dinleyiciler tarafından ilgiyle izlendi. Toplantıda ayrıca DİSK'in, Şili ve İspanya'da faşizme karşı savaşan sendikacılarla sıcak dayanışması belirtildi.

Zengin bir kültür programının sunulduğu kutlama toplantısında devrimci marşlar ve halk türkileri söylendi. Türkiye işçi sınıfının tarihini konu alan bir oyun sunuldu. Fotoğraf sergisi düzenlendi, filmler, slaydlar gösterildi.

400 bin üye

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu DİSK, Türk-İş yöneticilerinin sınıf uzlaşmacılığı politikasına karşı maden, lastik, basın ve gıda iş dalında 4 sendikadan Türk-İş'ten ayrılıp ayrı bir örgütlenmeye gitmesiyle 13 şubat 1967'de kuruldu. 1967'de sadece 30 bin üyesi

DİSK'TE BİRLEŞEN YİĞİTLER FAŞİZME EZECEKTİR.

vardı. Bugün ise 400 bin işçiyi temsilen 25 sendika DİSK'in üyesidir. Ve DİSK, her geçen gün yeni yeni örgütler kazanmakta, sürekli büyümektedir.

Sendikal birlik

DİSK, işçi sınıfımızın, sınıfsal çıkarlarını savunan tek devrimci sendikasıdır. Türk-İş yöneticilerinin sınıf

nif uzlaşmacılığına dayanan sarı sendikacılığı bugün artık iflâs etmiştir. İşçi sınıfımız, gerçek sendikası DİSK çatısı altında örgütlenmek istiyor. Sendikasını özgürce seçebilmek için, referandum hakkı için savaşıyor. İhanet Cephesi hükümeti, gerici faşist yasalar, sarı sendikacılar, faşist komandolarla işçi sınıfının karşısına çıkıyor. Mücadele yer yer en kanlı biçimlere varıyor.

DİSK'e yapılan bu saldırılar, aynı zamanda, işçi sınıfımızın sendikal birliğini engellemeyi amaçlıyor. Çünkü bu birlik ancak DİSK çatısı altında örgütlenerek gerçekleşecektir.

İşçi sınıfımızın her alan da yürüttüğü, birlikten yana mücadele giderek güçleniyor. DİSK'in 9. kuruluş toplantısında da bu gerçek bir kez daha dile getirilmiş oldu.

Faşistlerin yuvalandığı Türk Metal-İş Seydişehir işçilerini temsil edemez

● Bilirkişi heyeti, Türk Metal-İş'in üye giriş duğunu saptadı

Yurtta faşist saldırılar birçok koldan sürdürülürken, gerçek işçi sendikalarına karşı düzenlenen oyunlara da her geçen gün bir yenisi ekleniyor. Bunun en çarpıcı örneklerinden biri, Seydişehir'de aralık ayından bu yana süregelen saldırı ve sahtekarlık olaylarında ortaya çıkmıştır.

Seydişehir Alüminyum Tesisleri'nde çalışan 8 bin işçi, gerçek devrimci sendikaları olan, DİSK'e bağlı özgür

Alüminyum-İş'ten silâh zoruyla uzaklaştırılarak, faşist yuvası Türk Metal-İş sendikasına bağlanmak istenmektedir. Aylardır süren silâh ve komando baskısıyla işçileri Özgür Alüminyum-İş'ten koparmayan faşistler, şimdi de işi hükümetle elele vererek açık sahtekarlığa dökmüşlerdir. Bu konuda bir bildiri yayınlayan DİSK, oynanmak istenen oyunu kamuoyuna açıklamıştır.

DİSK'in açıklaması

DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler tarafından yapılan açıklamada şöyle deniyor:

"MHP yanlısı ve Türk-İş'e bağlı Türk Metal-İş adlı kuruluş, yaratılan terör ortamından istifade ederek yetki

fişlerinin sahte ol-

isteminde bulunmuştur. Tesislerde çalışan işçi sayısının üstünde ibraz ettiği sahte üye kayıt fişleri son anda, MC'nin Çalışma Bakanlığı'nın atadığı Konya Bölgesi Çalışma Müdürlüğü tarafından kabul edilmiştir. 8 bin işçinin tek ve gerçek temsilcisi ÖZGÜR ALÜMİNYUM-İŞ Sendikası'nın itirazı üzerine Konya 2. Sulh Hukuk Hakimliği'nin üye fişlerini kontrol istemi engellenmiş ve bilirkişi Erdoğan Munis, komandoların tehditi sonucu "kişisel huzur ve güvenliği" kalmadığını bildirerek istifa etmek zorunda bırakılmıştır. Bunun üzerine, dosya İstanbul'a gönderilmiş ve İstanbul 4. Sulh Hukuk Hakimliği, Güzel

ARKASI 4. SAYFADA

YUSUF KÜPELİ'YE ÖZGÜRLÜK

Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi'nin "Yusuf Küpeli Kurtarılmalıdır" kampanyası sürdürülüyor. ABÖK'e bağlı örgütler bildiriler yayımlıyor, Avrupa demokratik kamuoyuna yönelik çalışmalarda bulunuyor.

Geçtiğimiz haftalarda ABÖK temsilcileri, ABÖK'ün de üyesi bulunduğu Dünya Barış Konseyi (DBK) Başkanı Romesh Chandra ile birlikte bir basın toplantısı düzenledi. Çeşitli basın mensuplarının hazır bulunduğu toplantıda Yusuf Küpeli'ye yapılan baskılar, Türkiye'deki faşist tımanış bir kez daha geniş biçimde anlatıldı.

İTİB de bu konudaki çalışmalarını sürdürüyor. Son olarak, İTİB üyesi arkadaşlar Britanya İşçi Partisi sol grubu saygılarından Arthur Latham ile bir görüşme yaparak, Yusuf Küpeli'nin durumunu anlattılar. Arthur Latham, Türkiye'de yetkili yerlere Küpeli'nin serbest bırakılmasını isteyen mektuplar yazacağını, bu konuda elinden geleni yapacağını belirtti.

İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği'nin Kongresi Yapıldı

İngiltere'de yaşamakta ve çalışmakta olan Türkiyeli kadınların örgütü olan İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği'nin (İTKB) 3. Genel Kurulu 14 şubat cumartesi günü Londra'da yapıldı. Oldukça kalabalık bir üye ve davetli

topluluğunun izlediği toplantıya DİSK, Avrupa Türkiye Kadınlar Federasyonu (ATKF), İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği, Stuttgart Türk Kadınlar Birliği, Batı Berlin Türkiyeli Kadınlar Birliği,

ARKASI 4. SAYFADA

İTİB turist işçiler konusunda parlamentarlerle görüştü

Çalışma Bakanlığı Müsteşarı, girişimleri olumlu karşıladı

Geçtiğimiz günlerde iki İTİB Yürütme Kurulu üyesi, Parlamento'da İşçi Partisi saygılarından Arthur Latham ile özel bir görüşme yaptılar. Bu görüşmede, Britanya'da izinsiz olarak çalışmakta olan yabancı turist işçilere permi çıkarılması konusunda Çalışma Bakanlığı'na gönderilecek olan ve sendika ve işçi temsilcilerinden oluşan heyete, parlamentarlerin de katılması kararlaştırıldı. Bu konuda, Britanya parlamentosu içindeki çalışmaları yürüten Millie Miller ile de görüşülerek diğer ilerici saygılarından da katılacağı bir "Parlamento içi ortak toplantı" düzenlenmesi de kararlaştırıldı.

Diğer çalışmalar

Son haftalarda gerici basında çıkan uydurma haberlere rağmen, Britanya'daki ilerici güçler ve sendikalar, yabancı turist işçiler konusunda çalışmalarını arttırıyorlar. Özellikle örgütümüz İTİB ve Yabancı İşçilerin Haklarını Koruma Örgütü (JCWI)'nin birlikte yürüttükleri çalışmalar sonucunda, bugün Britanya Sendikalar Birliği (TUC) de dahil birçok örgüt konuyla ilgilenmeye başlamıştır. TUC Genel Merkezi de bir açıklama yaparak, Sendikalar Birliği'nin konu-

yu ele alacağını belirtmiş - tir.

Şimdi, İTİB ve JCWI örgütlerinin girişimleriyle kurulan, parlamento üyelerinin ve sendikaların da katılacağı bir heyetin, Çalışma Bakanlığı ve İşçileri Bakanlığı yetkilileri ile yapacağı görüşme için son hazırlıklar tamamlanmaktadır. Kısa zamanda gerçekleşecek olan bu görüşme sonunda, çalışma ve oturma izinlerinin düzeltileceği bekleniyor.

Yabancı işçi kotası

Britanya Hükümeti Çalışma Bakanlığı, her yıl otel ve lokantalarda çalıştırılmak üzere belirli bir yabancı işçi kotası saptamaktadır. Bu sayı 1975 yılı için 8500, 1976 yılı için ise şimdilik 6000 olarak belirlenmiştir. Buna göre, çok sayıda turist işçinin çalışma iznine kavuşması beklenmektedir.

Rapor hazırlanacak

Geçen hafta, aralarında Millie Miller ve Arthur Latham'ın da bulunduğu bir grup saygı, Çalışma Bakanlığı müsteşarı ile bir görüşme yaptılar. İstekleri olumlu karşılayan müsteşar, bu konuda bir rapor hazırlanmasını istedi. İTİB bu yolda çalışmalara başladı.

TİP
ESKİ
YANLIŞLARI
YİNELİYOR

2

ULUSAL BURJUVAZİYE
KARŞI TAVIR:
CHP, "İşbirlikçi burjuvazinin
imtiyazlı partisi" midir?

TİP'in ülke gerçeklerini çarpıtan kimi gözlemlerine ve özel (subjektif) değerlendirmeler üzerine kurulmuş "sosyalist devrim" stratejisine geçen sayımızda ana çizgileriyle değinmiştik. Bu yazımızda ise, bilimsel sosyalist öğretide önemli bir yer tutan, Leninist strateji ve taktikler açısından evrensel bir değer taşıyan, işçi sınıfının kendi dışındaki öteki ilerici güçlerle bağlaşıklığı temel sorununu ele alacak ve özellikle Türkiye'de ulusal burjuvazinin durumu ve TİP'in bu konudaki görüşleri üzerinde duracağız.

Ulusal burjuvaziye karşı tavır, somutta CHP'ye karşı tavır demektir. Bu nedenle, TİP'in CHP'yi nasıl değerlendirdiği sorusu, özel bir önem taşımaktadır. Bu yazı, soruna belirli bir aydınlık getirmeye çalışacaktır.

GENEL DOĞRULAR
VE KİMİ
GERÇEKLER

Kendisine "sosyalist" adını yakıştıran bir partinin doğru bir mücadele içinde olabilmesi, emekçi yığınlara doğru yol gösterebilmesi, her şeyden önce doğru bir politika gütmesine bağlıdır. Doğru bir politika ise, ülkenin içinde bulunduğu somut-tarihsel aşama, sınıfların toplam içindeki karşılıklı yer alması, var olan süreçlerin özellikleri, iç ve dış güçler dengesi doğru değerlendirilerek saptanabilir.

Toplumdaki bütün sınıf ve katmanların durumu, karşılıklı ilişkisi ve çelişkileri, ayrışma ve sürtüşmeleri ele alınıp nesnel (objektif) bir gözlemlenmeden geçirilmeden, işçi sınıfının devrim savaşı -mında yolunu, aydınlatacak gerçekten devrimci ve gerçek ten bilimsel bir strateji saptamak ve de başarıyla uygulamak olanaksızdır.

Bu genel doğrular herkesçe bilinmesine ve çokça yinelenmesine karşın, bunların hayata geçirilmeleri, sanıldığı kadar kolay olmamaktadır. Çünkü, toplumsal gelişmenin yasallıklarını derinlemesine bilmek ve bu yasallıklardan çıkarak devrimci süreçleri başarıyla yönetmek, yalnız bilgi değil, aynı zamanda bir ustalık işidir de. Leninist strateji ve taktiklerin "bilim" olduğu kadar "güzel sanat" sayılması ve devrimci hareketin çok önemli bir bölümünü oluşturmaya boşuna değildir. Kuru bilgi ve ezbere formüller, çoğu zaman çapraşık sorunları tek başına çözmeye yetmiyor. Bunun için, yaşamı tüm karmaşıklığı için de Marksistçe kavrayabilme yeteneği gerekiyor.

Lenin, "Komünizmin Çocukluk Hastalıkları" adlı yapıtında, "strateji ve taktiklerin geliştirilmesinde öznellikli-

ge (subjektivizme) kesinlikle yer olmadığını" önemle vurgular.

TİP yöneticileri de dillerinden düşürmedikleri "somut durumun somut tahlili" formülüyle, görünürde bu bilimsel yönetime bağlı olduklarını anlatmak istiyorlar. Fakat, hocanın dediği ile yaptığının birbirine uymaması gibi, TİP yöneticilerinin "fikri" ile "zikri" de birbirini tutmuyor. Hele vardıkları sonuçlar Türkiye gerçeklerine öylesine ters düşüyor ki, bütün çabalarına karşın, "bilimsellik" iddiaları ister istemez havada kalıyor.

Demek oluyor ki, Marksizm Leninizm'i dil ucuyla eylem kılavuzu kabul etmek başka, bu yüce silâhtan devrim savaşı sırasında gerçekten yararlanabilme ustalığına göstermek bütünü başka şeydir.

BAŞ DÜŞMAN
BAŞ ÇELİŞKİ

TİP'in, önümüzdeki devrim aşamasının niteliğini şöyle ya da böyle saptaması, böyle kolay geçiştirilecek, basit bir sorun değildir. Bu saptama, her şeyden önce devrimin itici güçlerini ve işçi sınıfının bağlaşıklıklarını, omuzdaşlarını belirleme yönünden büyük önem taşır. Nitekim "ulusal demokratik devrim" henüz çözülmemişken "sosyalist devrim"i gündeme almak, objektif çabaları bakımından Ulusal Demokratik Cephe'de yer alabilecek güçleri bölmek, işçi sınıfını bağlaşıklarından koparmak ve onu devrim savaşında yalnız bırakmaktır. Böylesi bir sonuç ise ancak emperyalizme ve onunla işbirliği hâlindeki gerici sınıflara yarar.

Oysa, devrimci bir strateji saptanırken en başta gözetilecek husus, "baş düşman"ın doğru belirlenmesidir. Bunun yanı sıra, ana düşman dışındaki kesimlere, özellik-

le bağlaşıklara ve yedek güçlere karşı takınılacak tavrın dürüst ve açık-seçik olması da stratejik planın başarısı açısından büyük önem taşır.

Bugün Türkiye'de "baş düşman-baş tehlike", emperyalizm ve onun işbirlikçisi büyük burjuvazidir. Baş çelişki ise, bu gerici ittifakla bütün halk arasındadır. Sosyalizme giden yolun açılması için, her şeyden önce bu halk düşmanı hegemonyanın kırılması, yani "baş çelişki"nin çözülmesi gerekir. Bilimsel sosyalizm bize, "baş çelişki"nin, yani "sosyalist devrim"e götüren emek-sermaye çelişkisinin çözülmeceğini öğretir.

"TİP Programı", önde duran devrim aşaması konusunda olduğu gibi -tabii, bununla bağlı olarak- "baş düşman-baş tehlike" konusunda da ka fa karıştıracı, hedef şaşırtıcıdır. TİP için "büyük burjuvazi" ya da "işbirlikçi burjuvazi" diye bir kategori yoktur. Tabii, "ulusal" demeye layık bir burjuvazi de yoktur. Peki ne vardır? "Yekpare" bir "burjuvazi" vardır. Burjuvazi içindeki ayrışmalar ise TİP'i hiç ilgilendir memektedir. Çünkü bunlar "ikinci dereceden çelişki ve sürtüşmeler"dir, yani emperyalizmle bütünleşmeye engel değildir.

ULUSAL
BURJUVAZİ YOK MU?

TİP, tüm yaklaşımlarında burjuvaziyi bir bütün olarak alıyor ve son gözlemlenmede onu emperyalizmle bütünleştiriyor. İşte size "TİP Programı"ndan çarpıcı bir örnek:

"...Parti, ...Türkiye kapitalizminin bir sistem olarak emperyalizmle bütünleştiğini ve burjuvazinin hiçbir kesiminin bu bütünleşmeden kopamayacağını ve kopmak da istemeyeceğini...saptar." (Altı nı biz çizdik)

Evet, TİP'in bu ideologları, bir zamanlar Martinov'un, Plehanov'u "derinleştirme" gibi, uluslararası işçi hareketinin genel stratejik çizgisini bu "keyfi" yorumlarla, bilim dışı zorlamalarla sözüm-ona derinleştiriyorlar! Uluslararası komünist hareketin ana belgeleri ve dünyaca tanınmış Marksist bilim adamları, kapitalist ülkelerde burjuvazinin ayrışma sürecinin hızlandığını istedikleri kadar göstermeye çalışsınlar, TİP yöneticileri "ulusal burjuvazi" konusundaki görüşlerin den bir adım bile geri çekilmiyorlar.

"Geri çekilmek" ne kelime TİP Genel Başkanı Behice Boran, YÜRÜYÜŞ'teki konuşmasıyla bu konuda daha da ilerlemiş görünüyor. Boran bu konuşmasında, TİP Programını da derinleştirerek "Türkiye'de milli burjuvazi yoktur" diyor. Evet, aynen böyle söylüyor.

Eski bir öğretim üyesi ve sosyolog olan Sayın Boran'ın toplumsal olgular konusunda böylesine kesin bir dil kullanmasını, doğrusu, bilimsel kariyeriyle bağdaştıramadık.

Oysa Türkiye'de burjuvazi içindeki ayrışmaları, çatışmaları görebilmek için ne sosyolog ne de eski bir öğretim üyesi olmak gerekiyor. İşbirlikçi, tekeli burjuvazinin temsilcisi AP ve ortakları ile burjuvazinin ulusal, ilerici kolunu büyük ölçüde içinde barındıran CHP'ye şöyle yüzeysel bir bakış bile bunu anlamak için yeter-

lidir. Çünkü, burjuvazinin bu iki kolu ve onun siyasal alandaki sözcüleri olan AP ve CHP arasındaki çatışmalar, artık "fikir" düzeyini çoktan aşmış, kanlı boyutlar, biçimler almıştır.

Acaba TİP bütün bu gelişmelere yabancı mıdır? Bir de şunu sormak gerekir: Madem ki CHP'nin temsil ettiği burjuvazi ile MC partilerinin çıkarlarını koruduğu burjuvazi arasında bir fark yoktu, Senato yenileme ve Milletvekili ara seçimlerinde ne diye CHP'yi desteklediniz?

Yok, eğer CHP'yi AP'den ve MC'den farklı, yani biraz "ilerici" görüyorsanız, bu ilericiliğin dayandığı sınıfsal özellikleri de kabul etmek zorundasınız. CHP'nin sınırlı ilericiliğinin bir temeli yok mudur? Bize göre vardır ve bu ilericilik CHP'nin temsil ettiği farklı burjuva kesimlerin niteliğinden kaynaklanmaktadır. Zaten ilericilik-gericilik soyut kavramlar değildir. Bu kavramların içeriğini, taşıdıkları ekonomik öz ve temsil ettikleri çıkarlar belirler. Başka bir deyişle, belli bir tarihsel aşamada, baş çelişkinin çözümüne yardım eden herkes, ilerici bir nitelik taşır. Bugün Türkiye'de ilericiliğin başlıca ölçütü emperyalizme, faşizme ve feodal kalınlara karşı olmaktır.

CHP'YE KARŞI
TAVIR

TİP'in CHP'ye karşı politikası nedir? Bunu da anlamak kolay değildir. Ya da anlaşılır biçimde ilkesiz ve çelişkilidir. Örnek verelim: 3 ağustosta "...gerici, faşizan MC karşısında demokratikleşmenin temsilcisi olarak seçimlerde CHP gözükecek"tir" deyip, "Güncel Görev" bildirileriyle seçmenleri oy vermeye çağıran TİP, 4 ay sonra, 27 aralıkta yüzseksen derece çark yaparak şunları söyleyebiliyor:

"Bugün burjuvazinin imtiyazlı partisi olma durumunu AP'den CHP'ye geçmektedir"

Oysa seçimlerden bu yana CHP kendi mevzilerinde gerilememiş, sağa kaymak bir yana, faşizan tımanış karşısında daha kesin bir demokrasi savaşı içinde görülmüştür.

Öyle ise CHP'ye karşı bu ani tavır değişikliğinin anlamı nedir? Koşullar değişmeğine göre, CHP'yi şimdi burjuvazinin (tabii, kodaman burjuvazinin) "gözdesi" ilan ederek ulu-orta saldırma gereği nereden doğmaktadır? Bu çıkış, eğer 4 ay önce CHP'yi seçimlerde kayıtsız-şartsız destekleme talihisizliğini küllemek içinse, buna gerçek ten gerek yoktur. Bir yanlış bir başka yanlışla onarmaya kalkmak, devrimci bir tutum olamaz.

Görülüyor ki, TİP'in bu konudaki politikası "somut durumun somut tahlili"ne değil, Behice Boran'ın "eşref saati"ne dayanıyor. Eh, politika bu olunca, 4 ayda bir uçtan öbür uca, yani CHP kuyrukçuluğundan ulusal burjuva düşmanlığına savrulmayı olağan karşılamak gerekir.

ULUSAL BURJUVAZİYE
MARKSİST YAKLAŞIM

Marksist-Leninistler"u ulusal burjuvazi"yi ele alırken, onun ikili yanı-

nı gözde. kaçırmazlar. Ne sağ revizyonist bir anlayışla ulusal burjuvaziye teslim olur, onun içinde erirler; ne de sol sektör bir yaklaşımla onu Ulusal Demokratik Cephe'nin dışında bırakırlar. Bu konuda yapacağımız birkaç aktarma Marksist-Leninistlerin "ulusal burjuvazi" konusunda ki tutumunu daha açık-seçik göstermeye yardım edecektir.

Örneğin, "İşçi Sınıfının Birliği" adlı kitabıyla Türkiye'li okurların da artık yaktan tanıdığı V.V. Zengin, ulusal burjuvazinin durumunu şöyle açıklıyor:

"...Ulusal burjuvazinin devrimci bir harekete ve geniş bir ulusal, anti-emperyalist cepheye katılabilmesi mümkündür. Bununla birlikte komünistler, ulusal burjuvazinin değişik kesimlerinin ve gruplarının devrimci potansiyellerinin farklı ülkelerde aynı olmadığını her zaman hatırla tutarlar."

"...Marksistler ulusal burjuvaziye, onun bir sınıf olarak genelde çelişkili karakterini ve onun çeşitli grup ve kesimlerinin sermayelerinin miktarına ve uygulama alanına (sanayi, mali ve ticari), politik duygularına, vb. bağlı olan tutumlarını hesaba katarak farklı bir yaklaşım yapıyorlar"

TKP Merkez Komitesi Politik Bürosu Üyesi Ahmet Saydan da, sık-sık değindiği ulusal burjuvazi konusunda, "Sınıf Savaşında Yeni Aşama" kitabında şunları söylüyor:

"Ulusal burjuvazinin demokratik ve ileri adımlarını TKP destekler. Ama bu destekleme, işçi sınıfının, emekçi halkın sömürüye karşı yürüttüğü sınıf savaşının yavaşlatılması veya tavsatılması anlamına gelmez. Sömürge sınıf olan ulusal burjuvaziye karşı sınıf savaşı durmadan devam eder. Ne var ki, ulusal burjuvazinin ileri adımlarını desteklemek, bir yandan da sınıf savaşında işçi sınıfı için daha elverişli şartlar yaratmak anlamına gelir. Çünkü emperyalizme, işbirlikçi burjuvaziye, büyük toprak beylerine karşı kazanılan her başarı, elde edilen her demokratik hak, işçi sınıfına sınıf savaşında daha elverişli şartlar yaratır."

S. Üstünel'in "Günümüzde TKP" adlı kitabı ise, ulusal burjuvazinin varlığını yadsıyanlara karşı güncel ve doğrudan bir yanıt niteliğini taşımaktadır:

"Memlekette burjuvazinin içindeki ayrılma ve ayrışmayı göremeyenler, ya hut görmemezlikten gelenler: "Türkiye'de bir milli burjuvazi koydunsa bul diyorlar. Bazıları da:

"Milli burjuvazi de, CHP de çoktan ununu elemiş, eleğini asmıştır" iddiasını tekrarlıyor. Bu "görüşler" temelsiz, çürük ve zararlıdır. Bu ters görüşler, Amerikan boyunduruğuna karşı, onunla bağlı faşist diktatora tehlikesine karşı, gericiliğe karşı, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve barış için savaşta, bütün ulusal güçlerin, örgütlerin, akımların Milli Demokratik Cephe'de birleşme direnişlerini baltalar."

"Burjuvazinin hepsini bir kaba doldurmak, onun ayrıntı ve ayrışma sürecini görmemek, milli burjuvazinin kendisine özgü i-ki birbirine aykırı yönünü görememek hatasını doğuruyor. Burjuvazinin bölümleri, tabakaları ara-

Dünya Barış
Konseyi Başkanı
Ramesh Chandra ile
Bir Röportaj

“Helsinki ruhu, başta
Asya olmak üzere tüm
kıtalara taşınmalıdır”

“Türkiye’deki barışçı
güçlerin artan eylemleri
bizi yüreklendiriyor”

İŞÇİNİN SESİ

Helsinki’de yapılan Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı, dünya barışının sağlanması yolunda atılmış büyük bir adımdır. Ancak emperyalist güçler, bu konferansın başarılarını baltalamak için ellerinden geleni yapıyorlar. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

ROMESH CHANDRA

Helsinki’de yapılan Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı, barıştan yana bütün güçler tarafından, insanlık tarihinin dönüm noktalarından biri sayılarak coşkuyla karşılandı. Konferansın ve bu konferans sonunda imzalanan Nihai Belge’nin etkileri Avrupa sınırlarını da aştı. Burada diyebilirim ki, Helsinki Konferansı bütün dünyada gelişen Detant (yumuşama)sürecine hız vermiştir.

Soguk Savaş Kıskartıcıları Helsinki Konferansını engellemek için ellerinden gelen herşeyi yaptılar. Bunlar daha en başından bütün çabalarını konferansın engellenmesine yöneltmişlerdi. Bunu başaramayınca başka yollar denediler. Önce Nihai Belge’yi boykot etmeye çalıştılar, daha sonra ise alınan kararları çiğnediler. Şimdi ise konferansı etkisiz kılmak için çaballıyorlar.

Dünya demokratik güçleri her fırsatta Helsinki kararlarını kamuoyuna duyurmalı ve bu kararların hayata geçirilmesi yolunda çalışmalıdır. Dünya Barış Konseyi Helsinki’de imzalanan Nihai Belge’nin her yönden desteklenmesi gerektiğine inanıyor. Helsinki Konferansı, dünyada barış, adalet ve toplumsal ilerlemeden yana savaşanların eline güçlü bir silâh vermiştir. Helsinki Ruhu, başta Asya kıtası olmak üzere bütün diğer kıtalara da taşınmalıdır.

İŞÇİNİN SESİ

Sovyetler Birliği Komünist Partisi’nin 25. Kongresi 24 şubatta yapılacaktır. Bildiğimiz gibi, 24. Kongrede alınan kararlar ışığında dünya barışının sağlanması yolunda büyük adımlar atıldı. Dünyada barışsever güçler 25. Kongre’den sizce ne bekleyebilirler?

ROMESH CHANDRA

İlkeleri Sovyetler Birliği Komünist Partisi’nin 24. Kongresi’nde saptanan Barış Programı’nın dünya çapındaki

etkisi yadsınamaz. Bu programın uygulanması, detant politikasının yarattığı elverişli uluslararası koşullar sayesinde bugün dünya halklarının yeni yeni zaferlerine tanık olmaktadır:Vietnam, Laos, Kamboçya, Mozambik, Gine Bissau, Angola halklarının zaferleri, Yunanistan ve Portekiz’deki gelişmeler vs..

24 şubatta Moskova’da 25. Kongrenin açılışı yapılacaktır. Dünyada barıştan yana bütün herkes, bu kongreden 24. Kongrenin Barış Programı’nı daha ileri boyutlara ulaştırarak yeni atılımlar bekliyor. 25. Kongre’nin detantı geri dönülemez bir süreç haline getirme yolunda yeni başarılarla yol açacağına en ufak bir kuşku duyulamaz. Ve diyebiliriz ki, bugün tüm insanlığın gözleri Moskova’ya, 25. Kongre’ye çevrilmiştir.

İŞÇİNİN SESİ

Bugün Angola halkı emperyalizme karşı ölüm-kalım savaşı veriyor. Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler Angola halkına, bu savaşında askeri politik, her türlü yardımda bulunuyor. Emperyalistler ise Sovyetlerin bu yardımlarının detant politikasıyla uyumadığını, barışı zedelediğini iddia ediyor. Emperyalizm’in bu iddialarını sizce nasıl yorumlamak gerekir?

ROMESH CHANDRA

Angola’daki durum, emperyalist basın tarafından birçok nedenlerle tahrif edilmek istenen konulardan biridir.

11 kasım 1975’te Angola bağımsızlığına kavuştu. Ülkeyi temsil eden gerçek kurtuluş hareketi olan MPLA tarafından hükümet kuruldu ve Agostinho Neto cumhurbaşkanı oldu. Fakat emperyalist güçler bu yasal olarak kurulan hükümete karşı saldırıya geçtiler. CIA bu işte, gerici Zaire hükümetinin ve ırkçı Güney Afrika’nın ordularını ve çeşitli ülkelerden toplanmış paralı askerleri kullandı. Bu saldırı başlayınca, Angola Halk Cumhuriyeti’nin yasal hükümeti barış, adalet ve bağımsızlıktan yana bütün güçleri yardıma çağırdı. Ve işte Sovyetler Birliği

Angola halkının bu çağrısına karşılık olarak legal hükümette her türlü yardımı yaptı. Sovyetler Birliği, bağımsızlığı için savaşan bütün ülkelere destek olmuş, emperyalizme karşı verilen bütün mücadelelere yardımcı esirgemiştir.

Emperyalistler, Angola’ya yaptıkları saldırıları örtbas etmek ve aynı zamanda da detant politikasına gölge düşmek için, Sovyetler Birliği’nin bu yardımları karşısında gürültü koparıyorlar. Angola’nın yasal hükümetine, ulusal kurtuluş savaşı için yapılan yardımların Helsinki Konferansı kararlarına ters düştüğünü ileri sürüyorlar. Sovyetler Birliği’nin politikasının detant politikasıyla çeliştiğini iddia ediyorlar.

Detant, emperyalist saldırılara karşı direnmeye anlamına gelmez. Emperyalistler detant adına Angola halkının teslim olmasını ve ülkede bir kukla hükümetin kurulmasına göz yumulmasını istiyorlar. Detant bu değildir. Bizim görüşümüze göre, Dünya Barış Konseyi’ne göre detant, dünya halklarının zaferleri için yeni yeni olanaklar sağlıyor. Detant, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşının yeni koşullarda daha da yoğunlaştırılması demektir. Yoksa bir uyku hâli değildir.

İŞÇİNİN SESİ

Çin Halk Cumhuriyeti’nin Angola’da izlediği politika konusunda ne düşünüyorsunuz?

ROMESH CHANDRA

Dünya Barış Konseyi’nin Angola üzerine yaptığı olağanüstü toplantısında ve Le-

BUGÜN
TÜM
İNSAN-
LIĞIN
GÖZLERİ
MOSKOVA-
YA, 25.
KONGREYE
ÇEVİRİLDİ

ningrad’da kasım ayında yapılan Ulusal Barış Hareketleri temsilcileri toplantısında, Çin’in Maoist yöneticilerin Angola’da izledikleri utanç verici politika lanetlenmiştir. Her iki toplantıya katılan MPLA temsilcileri, Çin’in Angola Halk Cumhuriyeti’ne saldıran gerici güçlere yaptığı silâh ve para yardımlarını açıkladılar. Çin yöneticileri bunun yanı sıra Angola’ya, Güney Afrika ve diğer gerici güçlerle aynı safta yer almak üzere birçok askeri danışman ve kumandan göndermiştir. Bundan daha aşağılık birşey olamaz.

Çin’in Maoist yöneticilerinin bu tutumu sadece Angola’ya özgü bir tutum da değildir. Şili’yi ele alalım. Bugün dünyada her namuslu insan Şili’deki faşist cuntayı lanetliyor. Çin’in ise Pinochet cuntası ile ilişkileri gelişiyor; ticareti artıyor; delegasyonlar gidip geliyor. Ben her zaman şunu gördüm ki, Çin’in pratikte bütün uluslararası sorunlarda tavrı aynı. Her zaman ABD emperyalizmi ile aynı safta yer alıyorlar. Bu, bazı batı basınının ileri sürdüğü gibi Çin’in Sovyetler Birliği ile “çelişkisinden” ileri gelen bir durum değildir. Bu doğru değil. Bugünkü Çin yöneticilerinin politikası, her konuda Amerikan emperyalizmi’nin yanında ve dünya halklarının karşısında olmaktadır. Ve

böyle olunca da doğaldır ki, Sovyetler Birliği’nin politikasına karşıdır.

İŞÇİNİN SESİ

Türkiye’de yurtsever gençlerden Yusuf Küpeli, uzun süredir hapisede yatmaktadır. Sağlığının tehlikeli bir şekilde bozulmuş olduğu doktor raporlarıyla saptanmış olmasına rağmen, iktidardaki güçler tedavisini engelliyorlar. Dünya Barış Konseyi’nin bu konuda ne gibi girişimleri olabilir?

ROMESH CHANDRA

Dünya Barış Konseyi, Türkiye’deki demokratik güçlerin, Yusuf Küpeli’nin serbest bırakılması talebini bütün gücüyle desteklemektedir. Konunun, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu’na ve insan haklarının tüm savunucularına duyurulması için elimizden geleni yapacağız. Ayrıca, Küpeli’nin kendisine, aynı zamanda da Türkiye’deki demokratik güçlere yapılmış olan provokasyonun da teşhir edilmesi gerekir.

İŞÇİNİN SESİ

Son olarak, gazetemiz İŞÇİNİN SESİ aracılığıyla Türkiye’deki barışsever güçlere bir mesaj iletmek ister misiniz?

ROMESH CHANDRA

Türkiye’deki demokratik ve barışsever güçlerin artan eylemleri bizi yüreklendiriyor. Son zamanlarda birçok barış eylemlerine, Dünya Barış Konseyi’nin Silâhlama Yarışını durdurma savaşına, Stokholm çağrısına Türkiyeliler dostlardan büyük dayanışma ve destek gördük. Türkiye’deki demokratik güçlerin, ülkelerinin, dünyada çoğunluğu oluşturan barıştan, ulusal bağımsızlıktan, toplumsal ilerlemeden yana ülkeler arasında hak ettiği yeri almasını sağlayacağına inancımız tamdır.

ingiltere

ULUSAL BURJUVAZİYE KARŞI TAVİR

"Büyük sermayenin finans oligarşiye yükselme süreci, tekelleşmesi, küçük burjuvazinin yıkılması hızlandırdı, bu tekelleşme onun da zararına oldu. Öte yandan bu süreç yalnız işçi sınıfıyla burjuvazi arasındaki uzlaşmaz ilişkileri değil, burju-